

Τις τελευταίες μέρες έχει γίνει διεθνώς γνωστή η άρνηση 50 έφεδρων στρατιωτικών στο να υπηρετήσουν στις Ισραηλινές Ένοπλες Δυνάμεις. Μάλιστα οι συγκεκριμένοι έφεδροι σε ιστοσελίδα τους έχουν αναρτήσει την επιστολή που εξηγεί γιατί δε θέλουν να λάβουν μέρος στην εν εξελίξει επιχείρηση του Ισραήλ, αν και είχαν λάβει μέρος σε παλιότερες στρατιωτικές επιχειρήσεις.

Μάλιστα όχι μόνο ασκούν σοβαρή κριτική στον Ισραηλινό Στρατό και στον ρόλο που διαδραματίζει τόσο στην Κατεχόμενη Παλαιστίνη, όσο και στην ισραηλινή κοινωνία. Θέτουν το σύνολο των μελών των Ενόπλων Δυνάμεων προ των ευθυνών τους, αποκαλύπτοντας ότι όλοι βάζουν τα χέρια τους στο αίμα, είτε χειρίζονται τα οπτικά συστήματα, είτε αποτελούν μέρος μιας γραφειοκρατίας που ενορχηστρώνει και κατευθύνει τις πολεμικές επιχειρήσεις και την επίσημη προπαγάνδα.

Η επιστολή τους είναι ένα πραγματικό ράπισμα στους οπαδούς των ίσων αποστάσεων –που ουσιαστικά σε μια τόσο άνιση σύγκρουση ανάμεσα στα πάνοπλα τμήματα ενός στρατού κατοχής και στις δυνάμεις αντίστασης ενός υπερήφανου λαού είναι δημόσια ομολογία στήριξης του Κράτους Τρομοκράτη Ισραήλ.

Είναι μια ισραηλινή απάντηση στην ανοικτή επιστολή του ισραηλινού πρέσβη David Tsuz «προς τους Έλληνες φίλους του» όπως ισχυρίζεται, οι οποίοι διαδηλώνουν και αγωνίζονται στο πλευρό του αδύναμου και δεν κατανοούν το δίκαιο του Ισχυρού, του Κατακτητή, «που στεναχωριέται τόσο πολύ» γιατί υποχρεώνεται να δολοφονεί μαζικά παιδιά και αμάχους, να βομβαρδίζει γειτονιές, σχολεία, νοσοκομεία, υποδομές, με όπλα μαζικής καταστροφής, με όπλα απαγορευμένα όπως φωσφόρου-απεμπλουτισμένου ουρανού-βόμβες διασποράς, προκαλώντας ανείπωτα εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας.

Η επιστολή όμως αυτή είναι ένα μάθημα ζωής στην νεολαία της χώρας μας που καλείται να υπηρετήσει στον ελληνικό στρατό στο πλαίσιο της υποχρεωτικής στράτευσης και στο σύνολο του προσωπικού.

Καθώς ο νους και η καρδιά μας βαραίνει από τις εικόνες ολέθρου που έρχονται από τη βομβαρδιζόμενη Γάζα, με κομματιασμένα παιδιά και εκατοντάδες νεκρούς αμάχους, δε μπορούμε να μην σκεφτούμε την τεράστια ευθύνη που βαραίνει την ελληνική κυβέρνηση αλλά και το σύνολο του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων, μόνιμους και Έφεδρους, που συμμετείχαν σε συνεκπαιδεύσεις με τους φονιάδες του Ισραήλ. Γιατί τα πληρώματα αυτών των ισραηλινών πλοίων-ελικοπτέρων-αεροσκαφών που συμμετείχαν σε κοινές ασκήσεις με τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, σήμερα διαπράττουν μαζικά Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας.

Και δε μπορούν οι στρατιώτες-ναύτες-σμηνίτες και οι μόνιμοι να χρησιμοποιούν ως δικαιολογία ότι «Αυτή τη διαταγή είχαμε»... Είχατε και έχετε την ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΝΑ ΑΡΝΗΘΕΙΤΑΙ

Η επιστολή των εφέδρων είναι συγκλονιστική καθώς η κοινή γνώμη έχει συνδέσει όλους τους Ισραηλινούς με το τρομερό φονικό στη Γάζα. Αλλά υπάρχει και το άλλο Ισραήλ, το αντιμιλιταριστικό και αντιπολεμικό κίνημα που λέει ΟΧΙ, που συγκρούεται με τις κατασταλτικές δυνάμεις και τους φασίστες, που ΑΡΝΕΙΤΑΙ την συμμετοχή του στο βάρβαρο Πόλεμο και την Κατοχή που διαιωνίζεται.

Στη επιστολή τους γράφουν:

Ήμασταν στρατιώτες σε διάφορες μονάδες και θέσεις των Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων ένα γεγονός που τώρα μετανιώνουμε, διότι, στην υπηρεσία μας, ανακαλύψαμε ότι τα στρατεύματα που λειτουργούν στα κατεχόμενα εδάφη δεν είναι οι μόνοι που εφαρμόζουν τους μηχανισμούς

ελέγχου πάνω από τις ζωές των Παλαιστινίων. Στην πραγματικότητα εμπλέκεται όλος ο στρατός. Για το λόγο αυτό, αρνούμαστε να συμμετάσχουμε στα καθήκοντα μας και στηρίζουμε όλους εκείνους που αντιστέκονται όταν καλούνται να υπηρετήσουν.

Ο ισραηλινός στρατός είναι ένα θεμελιώδες μέρος της ζωής των Ισραηλινών, είναι επίσης η δύναμη που κυβερνά τους Παλαιστίνιους που ζουν στα εδάφη που κατέλαβε το 1967. Όσο υπάρχει στην σημερινή δομή του, η γλώσσα και η νοοτροπία του μας ελέγχουν: **Διαχωρίζουμε τον κόσμο στο καλό και το κακό ανάλογα με τις κατηγορίες που ορίζει ο στρατός,** ο στρατός λειτουργεί ως η κορυφαία αρχή που αποφασίζει ποιος είναι πιο πολύτιμος και ποιος λιγότερο πολύτιμος για την κοινωνία – ποιος είναι πιο υπεύθυνος για το επάγγελμα, ποίος επιτρέπεται να εκφράσει την αντίσταση του και ποιος όχι, και βέβαια πώς τους επιτρέπεται να το κάνει. **Ο στρατός διαδραματίζει κεντρικό ρόλο σε κάθε σχέδιο δράσης και πρόταση που συζητείται στην εθνική συζήτηση,** γεγονός που εξηγεί την απουσία οποιασδήποτε πραγματικής συζήτησης των μη στρατιωτικών λύσεων για τις συγκρούσεις του Ισραήλ με τους γείτονές του.

Οι Παλαιστίνιοι κάτοικοι της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας στερούνται των δικαιωμάτων των πολιτών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ζουν κάτω από διαφορετικό νομικό σύστημα, από τους Εβραίους γείτονές τους. Γ' αυτό δεν φταίνε αποκλειστικά και μόνο οι στρατιώτες που δραστηριοποιούνται στις περιοχές αυτές. Αυτά τα στρατεύματα, ως εκ τούτου, δεν είναι οι μόνοι υποχρεωμένοι να αρνηθούν. Πολλοί από εμάς υπηρετήσαμε σε τεχνικούς ρόλους, εκεί, μάθαμε ότι ολόκληρο το στρατιωτικό σύστημα βοηθά στην εφαρμογή της καταπίεσης των Παλαιστινίων.

Πολλοί στρατιώτες που υπηρετούν σε μη- μάχιμους ρόλους αρνούνται να αντισταθούν, επειδή πιστεύουν ότι οι πράξεις τους, που συχνά έχουν ενταχθεί στην καθημερινή ρουτίνα και είναι μπανάλ, διαφέρουν από τα βίαια αποτελέσματα που συμβαίνουν αλλού. Οι δράσεις που δεν είναι μπανάλ – για παράδειγμα, οι αποφάσεις για τη ζωή ή τον θάνατο των Παλαιστινίων που γίνονται στα γραφεία πολλά χιλιόμετρα μακριά από τη Δυτική Όχθη – ταξινομούνται, και έτσι είναι δύσκολο να έχουμε μια δημόσια συζήτηση σχετικά με αυτές. Δυστυχώς, αρνούμασταν πάντα να εκτελούμε τα καθήκοντα μας και με αυτόν τον τρόπο, κι εμείς συνδράμαμε στις βίαιες ενέργειες των στρατιωτικών.

Κατά τη διάρκεια της θητείας μας στο στρατό, γίναμε μάρτυρες (ή συμμετείχαμε) στην μεροληπτική συμπεριφορά του στρατού: στις διαρθρωτικές διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, η οποία ξεκινά με την αρχική διαλογή και την ανάθεση των ρόλων, την σεξουαλική παρενόχληση που ήταν μια καθημερινή πραγματικότητα για μερικούς από εμάς, και επεκτείνεται στα κέντρα μετανάστευσης τα οποία εξαρτώνται από ένστολη στρατιωτική βοήθεια. Μερικοί από μας είδαμε επίσης από πρώτο χέρι πώς η γραφειοκρατία τοποθετεί σκόπιμα μαθητές τεχνικής κατεύθυνσης σε τεχνικές θέσεις, χωρίς να τους παρέχει τη δυνατότητα να υπηρετήσουν και σε άλλους ρόλους. Τοποθετηθήκαμε σε μαθήματα κατάρτισης με ανθρώπους που φαινόταν και ακουγόταν σαν εμάς, παρά την ανάμειξη και την κοινωνικοποίηση που ο στρατός υποστηρίζει ότι κάνει.

Ο στρατός προσπαθεί να παρουσιάσει τον εαυτό του ως ένα θεσμό που διευκολύνει την κοινωνική κινητικότητα, ως ένα σκαλοπάτι στην ισραηλινή κοινωνία. Στην πραγματικότητα, δαιωνίζει το διαχωρισμό. Πιστεύουμε ότι δεν είναι τυχαίο ότι όσοι προέρχονται από οικογένειες μεσαίου-υψηλού εισοδήματος καταλήγουν σε ελίτ μονάδες νοσημόσυνης, και από εκεί μετά, πολύ συχνά εργάζονται σε εταιρίες τεχνολογίας με υψηλό μισθό. Νομίζουμε ότι δεν είναι τυχαίο που όταν οι στρατιώτες μιας μονάδας φύγουν, πολύ συχνά λόγω οικονομικών λόγων αποκαλούνται “draft-dodgers”.

Ο στρατός καθιερώνει μια εικόνα του “καλού ισραηλινού, “που στην πραγματικότητα αντλεί τη δύναμή του μέσω της υποταγής των άλλων. Η κεντρική θέση του στρατού στην ισραηλινή κοινωνία, και η ιδανική εικόνα που δημιουργεί, συνεργάζονται για να σβήσουν τις κουλτούρες και τους αγώνες των Mizrahi, των Αιθιόπων, των Παλαιστίνιων, των Ρώσων, των Δρούζων, και των Ορθόδοξων-

Ορθόδοξοι Βεδουίνων και βέβαια των γυναικών.

Όλοι μας συμμετείχαμε, στο ένα ή στο άλλο επίπεδο, σε αυτή την ιδεολογία και λάβαμε μέρος στο παιχνίδι του «καλού Ισραηλινού» που εξυπηρετεί τον στρατό πιστά. Κυρίως η υπηρεσία μας, μας παρείχε θέσεις στα πανεπιστήμια και στην αγορά εργασίας. Κάναμε συνδέσεις και επωφεληθήκαμε από τη ζεστή αγκαλιά της “Ισραηλινής συναίνεσης”. Αλλά για τους παραπάνω λόγους, τα οφέλη αυτά δεν αξίζαν το κόστος.

Σύμφωνα με το νόμο, κάποιος από εμάς εξακολουθούμε να είμαστε μέρος των εφεδρικών δυνάμεων (άλλοι έχουν καταφέρει να κερδίσουν απαλλαγές ή τους έχουν χορηγηθεί μετά την απόλυση τους), και ο στρατός κρατά τα ονόματά μας και τις προσωπικές πληροφορίες, όπως και την νομική δυνατότητα να μας ξανακαλέσει. Αλλά δεν θα συμμετάσχουμε-με κανένα τρόπο.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που οι άνθρωποι αρνούνται να υπηρετήσουν στον ισραηλινό στρατό. Ακόμη κι εμείς έχουμε τις διαφορές μας και τα κίνητρα μας για το γιατί γράψαμε αυτή την επιστολή. Παρ’όλα αυτά, υποστηρίζουμε όσους αντιστέκονται την στρατολόγηση, υποστηρίζουμε τους αντιστασιακούς: τους μαθητές γυμνασίου που έγραψαν την δική του επιστολή, τους ορθόδοξους εβραίους που διαμαρτύρονται για το νέο νόμο και για την υποχρεωτική στράτευση, τους αρνητές των Δρούζων, και όλους εκείνους των οποίων η συνείδηση, η προσωπική κατάσταση ή η οικονομική ευεξία δεν τους επιτρέπει να υπηρετήσουν. Υπό το πρόσχημα μιας συζήτησης για την ισότητα, αυτοί οι άνθρωποι αναγκάζονται να πληρώσουν το τίμημα. Όχι πια άλλο!

ΔΙΚΤΥΟ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΦΑΝΤΑΡΩΝ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ

ΤΗΛ. ΕΠΙΚ. 6932955437

Diktiospartakos.blogspot.com